

RESOLUCIÓ

Transparència i accés a la informació

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 23 de març de 2026 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El 4 de juliol de 2025 va presentar una instància mitjançant la qual sol·licitava accés al conjunt de dades relatives a les operacions de tanteig i retracte de l'Ajuntament de Barcelona.
- Davant la manca de resposta a la seva sol·licitud d'accés a la informació pública, va recórrer a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP). Aquest organisme, després d'analitzar el cas i de sol·licitar una mediació a l'Ajuntament, que no va ser atesa, va dictar la Resolució 228/2026, de 12 de febrer, en sentit estimatori i requerint l'Ajuntament que, en el termini de quinze dies, facilités la informació sol·licitada a la persona interessada.
- Tot i això, el termini establert ha transcorregut àmpliament i encara no se li havia proporcionat l'accés a la documentació.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 1 d'abril de 2026 la Sindicatura es va adreçar al Departament de Transparència per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 4 de juny de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada a la petició d'accés a la informació pública efectuada per la persona interessada.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració municipal amb la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges

L'Ajuntament ha trigat més de dos mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

2. La tramitació del dret d'accés a la informació pública sol·licitada

La persona interessada va exercir, el dia 4 de juliol de 2025, el dret d'accés a la informació pública mitjançant una sol·licitud relativa al conjunt de dades corresponents a les operacions de tanteig i retracte de l'Ajuntament. Aquest dret té la consideració de dret subjectiu i es troba reconegut en els articles 18 i 19 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), que garanteixen a qualsevol persona l'accés a la informació pública en poder de les administracions i imposen a aquestes l'obligació d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per fer-lo efectiu.

La sol·licitud va ser derivada pel Departament de Transparència a la unitat gestora competent el dia 9 de juliol de 2025. Aquesta actuació s'ajusta tant a l'article 30 de l'LTAIPBG, relatiu a la derivació de les sol·licituds, com a la Instrucció municipal de 22 de maig de 2025, per la qual es fixen els criteris aplicables respecte al dret d'accés a la informació pública a l'Ajuntament de Barcelona i les seves entitats dependents (Instrucció municipal), que atribueix al Departament de Transparència les funcions de recepció, centralització, derivació i seguiment de totes les sol·licituds d'accés a la informació pública adreçades a l'Administració municipal.

Així mateix, la Instrucció municipal atribueix a la unitat gestora, en aquest cas, l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB), la responsabilitat de valorar la concurrència de límits o causes d'inadmissió, tramitar l'expedient, elevar la proposta de

resolució a l'òrgan resolutori competent i comunicar la informació a la persona interessada dins del termini legalment establert.

La normativa estableix que les sol·licituds d'accés s'han de resoldre i notificar en el termini màxim d'un mes des que es reben, sens perjudici de la possibilitat d'acordar una pròrroga motivada per raó del volum o de la complexitat de la informació requerida. Tant l'article 33 de l'LTAIPBG com l'apartat 16 de la Instrucció municipal exigeixen que qualsevol pròrroga s'adopti i es notifiqui abans que expiri el termini inicial. En el cas analitzat, no consta ni la resolució de la sol·licitud dins del termini legal ni l'adopció d'una pròrroga acordada i comunicada formalment a la persona interessada.

Davant aquesta manca de resposta, la persona sol·licitant va presentar una reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), d'acord amb els articles 39 i 42 de l'LTAIPBG. La reclamació es va tramitar inicialment mitjançant el procediment de mediació, però aquest no va prosperar a causa de la manca de les actuacions necessàries per part de l'Ajuntament. En conseqüència, la reclamació va continuar per la via ordinària.

La GAIP va dictar la Resolució 228/2026, de 12 de febrer, en què estimava la reclamació i reconeixia el dret de la persona interessada a obtenir la informació sol·licitada, i requeria a l'Ajuntament que la facilités en el termini de quinze dies. El Departament de Transparència va comunicar aquesta resolució a l'IMHAB i li va recordar expressament l'obligació de complir-la dins del termini fixat. Malgrat això, el requeriment no es va executar dins del termini establert i va ser necessari fer nous recordatoris interns.

Cal destacar que, d'acord amb l'article 43 de l'LTAIPBG, les resolucions de la GAIP tenen caràcter executiu i la seva efectivitat no depèn de la voluntat de l'Administració afectada. La mateixa norma atribueix a la Comissió de la GAIP facultats de seguiment i control del compliment de les seves decisions, ja que la persona interessada pot posar en el seu coneixement els incompliments produïts perquè la GAIP en requereixi l'execució. En el mateix sentit, la Instrucció municipal obliga la unitat gestora a informar la GAIP, a través del Departament de Transparència, de les actuacions dutes a terme per donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió.

Finalment, segons manifesta l'IMHAB, la demora va ser conseqüència d'una disfunció organitzativa interna, de la dificultat tècnica d'elaborar la informació requerida i dels dubtes inicials sobre l'afectació de dades personals. Tot i això, després d'una anàlisi jurídica i tècnica i de les tasques d'extracció, verificació i validació de les dades, es va acabar lliurant la informació a la persona interessada.

La tramitació de la sol·licitud posa de manifest que el Departament de Transparència va desenvolupar les funcions de coordinació, derivació i seguiment que li atribueix la normativa interna. Tanmateix, l'IMHAB no va complir els terminis establerts legalment ni va impulsar una resolució expressa que permetés donar una resposta adequada a la persona interessada.

Encara que les dificultats tècniques o els dubtes relatius a la protecció de dades podien justificar una anàlisi específica o, fins i tot, una eventual limitació parcial de l'accés, l'LTAIPBG exigeix que qualsevol restricció es formalitzi mitjançant una decisió motivada, aplicant els principis de proporcionalitat i accés parcial previstos en els articles 20, 22, 24 i 25 de la llei.

Per tant, es pot concloure que es va produir una vulneració temporal del dret d'accés a la informació pública tant per l'incompliment dels terminis ordinaris de resolució com per la manca d'execució dins del termini fixat per la Resolució 228/2026 de la GAIP.

3. Conseqüències que es deriven de l'incompliment

L'incompliment produït en aquest expedient no constitueix una mera irregularitat procedimental ni una simple demora administrativa, sinó que pot comportar conseqüències jurídiques d'una notable gravetat d'acord amb el règim de garanties i responsabilitats establert en l'LTAIPBG. En el supòsit analitzat, no només es va superar el termini legal per resoldre la sol·licitud d'accés, sinó que també es va incomplir, almenys temporalment, una resolució estimatòria dictada per la GAIP, que havia requerit expressament a l'Ajuntament que facilités la informació sol·licitada en el termini de quinze dies.

L'article 43 de l'LTAIPBG disposa que les resolucions de la GAIP són executives i que desatendre-les pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats. Aquesta previsió respon a la funció institucional de la GAIP com a òrgan independent encarregat de garantir l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública i de vetllar pel compliment de les seves pròpies resolucions. Així mateix, la normativa obliga les administracions afectades a comunicar les actuacions efectuades per executar-les.

La transcendència jurídica de l'incompliment és especialment rellevant perquè la legislació de transparència considera que la desatenció de les resolucions dels òrgans garants del dret d'accés constitueix una de les conductes més greus que es poden produir en aquest àmbit. Per aquest motiu, el legislador no limita les conseqüències a una mera declaració d'incompliment, sinó que estableix un règim sancionador específic dirigit a les persones responsables de la decisió o de l'execució de les obligacions derivades del dret d'accés.

En el cas dels alts càrrecs, l'article 81 de l'LTAIPBG preveu que la comissió d'infraccions molt greus pot donar lloc a sancions de gran intensitat, entre les quals destaquen la destitució

del càrrec, multes d'entre 6.001 i 12.000 euros, la pèrdua de la pensió indemnitzadora que pogués correspondre i la inhabilitació per ocupar un alt càrrec durant un període d'entre un i cinc anys. La mateixa norma permet imposar simultàniament més d'una d'aquestes sancions i estableix que, per determinar-ne l'abast, s'han de valorar factors com el perjudici causat a l'interès públic, la repercussió de la conducta sobre la ciutadania i els eventuais danys produïts.

Pel que fa al personal al servei de les administracions públiques, l'article 82 de l'LTAIPBG disposa que les infraccions tipificades per la llei poden ser sancionades conforme al règim disciplinari previst per la legislació de funció pública. Per tant, la manca de compliment de les obligacions derivades del dret d'accés també pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats disciplinàries respecte dels empleats públics que hagin intervingut en l'incompliment.

En conseqüència, les repercussions jurídiques de l'incompliment d'una resolució de la GAIP no recauen sobre la institució de manera abstracta, sinó que poden afectar directament els òrgans resolutoris, les persones responsables de les unitats gestores o, si escau, les persones que tenen encomanada l'execució efectiva de la resolució i el lliurament de la informació a la ciutadania.

L'anàlisi de la Instrucció municipal permet constatar que aquesta regula amb detall les funcions del Departament de Transparència, de les unitats gestores i dels òrgans resolutoris, així com els mecanismes de coordinació, seguiment i execució de les resolucions de la GAIP. No obstant això, la Instrucció no incorpora cap referència específica al règim de responsabilitats recollit en el títol VII de l'LTAIPBG ni adverteix de les conseqüències disciplinàries i sancionadores que poden derivar-se de l'incompliment de les obligacions que imposa la normativa de transparència.

Aquesta absència esdevé especialment significativa si es té en compte la gravetat de les sancions previstes pels articles 81 i 82 de l'LTAIPBG. En efecte, la possibilitat de destitució, inhabilitació, imposició de multes o exigència de responsabilitat disciplinària evidencia que el legislador ha atribuït una importància cabdal al compliment efectiu de les resolucions de la GAIP i a la tutela del dret d'accés a la informació pública.

Per aquest motiu, seria convenient una futura revisió de la Instrucció municipal que incorporés una referència expressa al règim d'infraccions i sancions previst per l'LTAIPBG, especialment en els apartats relatius a les funcions de les unitats gestores, dels òrgans resolutoris i a l'execució de les resolucions de la GAIP. Aquesta incorporació tindria una funció preventiva i pedagògica evident, en recordar als responsables de la tramitació que l'incompliment dels terminis legals o de les resolucions de l'òrgan garant no constitueix únicament una incidència organitzativa, sinó una conducta susceptible de generar responsabilitats personals de caràcter molt greu.

A la vista del cas analitzat, es considera que la inclusió d'aquestes referències contribuiria a reforçar la cultura de compliment normatiu dins de l'organització municipal, a incrementar la conscienciació de les persones responsables sobre la transcendència jurídica de les seves actuacions i, en definitiva, a garantir una efectivitat més gran del dret d'accés a la informació pública.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació del Departament de Transparència ha estat ajustada a les funcions que té atribuïdes. En canvi, l'actuació de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona no ha estat ajustada a dret ni eficaç pel fet que no va tramitar ni executar la sol·licitud dins dels terminis establerts legalment ni tampoc va donar compliment a la resolució de la GAIP en el termini concedit.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar al Departament de Transparència** que promogui una revisió de la Instrucció municipal per incorporar una referència expressa al règim sancionador i disciplinari previst en el títol VII de la Llei 19/2014, amb la finalitat de reforçar la cultura de compliment i la responsabilització dels òrgans competents.
- **Suggerir al Departament de Transparència** que doni trasllat d'aquesta resolució a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania".